

OVERDENKING

Lucas 24:

35 Het volk stond toe te kijken.

48 De mensen die voor het schouwspel samengekomen waren en de gebeurtenissen hadden gadeslagen, keerden terug naar huis, terwijl ze zich op de borst sloegen. 49 Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren.

Als ik in gedachten sta bij het kruis van Golgotha,..

Dit zijn de eerste woorden van lied 114 uit de Evangelische Liedbundel.

Als ik in gedachten sta, bij het kruis van Golgotha,... Die woorden zijn gemakkelijker te zingen, dan in de praktijk te brengen. Bij het kruis van Golgotha gaan staan. Zeker letterlijk is dat voor ons onmogelijk. Misschien dat wij ons, wanneer wij in gedachten bij het kruis willen stilstaan, kunnen laten leiden door hen die erbij waren.

De evangelist Lucas vertelt over deze mensen. Hij beschrijft hoe de massa, het volk, stond toe te kijken. Vervolgens blijkt, dat je niet zomaar een toeschouwer kunt zijn en blijven bij het kruis.

“Ik stond erbij en ik keek ernaar”, dat gaat niet op.

Wellicht was dat wel de instelling geweest van heel veel mensen.

Lucas schrijft dat de mensen voor het schouwspel samengekomen waren. Bijna lijkt het alsof hier sprake is van een soort volksvermaak. En, laten we maar niet te snel hierover een mening geven. Want wat is het wat onze aandacht trekt? Waar komen wij op af? Waar kijken wij naar, bijvoorbeeld op de televisie? Reality, zo worden sommige programma's genoemd. Een onverbloemde weergave van de werkelijkheid. In die zin kun je zeggen, dat Golgotha volop 'reality' is.

Zo worden we stilgezet bij het kruis van Golgotha. Wellicht worden we tegen wil en dank, stil gezet bij Golgotha. Of we willen of niet, onze ogen en oren worden in beslag genomen, in beslag genomen door deze werkelijkheid - de werkelijkheid van het verzoenend werk van onze Here Jezus Christus. Als ik in gedachten sta bij het kruis van Golgotha,..

Hoe sta je daar? Wat zie je - wat hoor je?

De evangelisten geven een nauwkeurig verslag.

En de Bijbel zegt er op zoveel andere plaatsen nog veel meer over.

Wanneer je daardoor je gedachten laat leiden, dan ontdek je het: dit is niet iets om alleen naar te kijken. Hier kun je geen toeschouwer van zijn, en zeker niet van blijven. Dit raakt je, dit is de realiteit van ons eigen leven. Hij hangt daar, in mijn plaats. Zijn dood betekent voor mij het leven.

De mensen die voor het schouwspel samengekomen waren en de gebeurtenissen hadden gadeslagen, keerden terug naar huis, terwijl ze zich op de borst sloegen.

Argeloze toeschouwers komen niet onbewogen bij Golgotha vandaan.

Zeker voor iedere gelovige mag Golgotha als kruispunt een keerpunt vormen. Hier vinden we de weg van het nieuwe leven.

1. Als ik in gedachten sta bij het kruis van Golgotha,.. als ik hoor wat Jezus sprak, voor zijn oog aan 't kruishout brak.
2. Hoe nog stervende zijn mond troost voor vriend en moeder vond, weet ik: 'Hij vergeet ons niet, schoon Hij stervend ons verliet.'
3. Hoor ik dan, hoe Jezus bad voor wie Hem gekruisigd had, 'k weet dan: 'Bij de Heiland is ook voor mij vergiffenis.'
4. Zie ik, hoe genaad' ontving, die met Hem aan 't kruishout hing, 'k bid, mij voelend hem gelijk 'Heer, gedenk mij in uw rijk!'
5. Hoor ik, hoe Hij klaagde, dat Hem zijn God verlaten had, 'k weet dan, wat mij ook ontvall', God mij nooit verlaten zal!
6. Hoor ik, hoe Hij riep: 'Mij dorst!' dan roep ik: 'O Levensvorst, Gij, Gij naamt de bitt're dronk, die deez' aard verzoening schonk!'
7. Op zijn kreet: 'Het is volbracht', antwoordt mijn aanbidding zacht: 'Jezus, ook voor mij verwierft Gij verlossing, toen Gij stierft.'
8. Hoor ik, hoe het laatst van al Hij zijn geest aan God beval, weet ik ook mijn geest en lot in de handen van mijn God.